

BOLETÍN DEL CLERO
DEL
OBISPADO DE LEON

COLECTURIA DE MISAS

Los Señores Sacerdotes de la Diócesis que carezcan de celebración, pueden acudir a esta Colecturía de mi cargo, pues acaban de ingresar cuatro mil ciento trece misas.

León, 3 de Agosto de 1896.—Dr. Adolfo Pérez Muñoz, Canónigo-Secretario.

EPISTOLA ENCYCLICA DE UNITATE ECCLESIAE (1)

His velut fundamentis utendum veritatem quaerenti. Scilicet Ecclesiam instituit formavitque Christus Dominus: propterea natura illius cum quaeritur cujusmodi sit, caput est nosse quid Christus voluerit quidque reapse effecerit. Ad hanc regulam exigenda maxime Ecclesiae unitas est, de qua visum est, communis utilitatis causa, nonnihil his litteris attingere.

Profecto unam esse Jesu Christi germanam Ecclesiam, ex luculento ac multiplici sacrarum litterarum testimonio, sic constat inter omnes, ut contradicere christianus nemo ausit. Verum

(1) Véase la pág. 322.

in dijudicanda statuendaque natura unitatis, multos varius error de via deflectit. Ecclesiae quidem non solum ortus sed tota constitutio ad rerum voluntate libera effectarum pertinet genus: quocirca ad id quod revera gestum est, indicatio est omnis revocanda, exquirendumque non sane quo pacto una esse Ecclesia queat, sed quo unam esse is voluit, qui condidit.

Jamvero, si ad id respicitur quod gestum est, Ecclesiam Jesus Christus non talem finxit formavitque, quae communitates plures complecteretur genere similes, sed distinctas, neque iis vinculis alligatas, quae Ecclesiam individuum atque unicam efficerent, eo plane modo. quo *Credo unam... Ecclesiam* in symbolo fidei profiteamur. *In unius naturae sortem cooptatur Ecclesia quae est una, quam conantur haereses in multas discindere. Et essentia ergo et opinione, et principio et excellentia unicam esse dicimus antiquam et catholicam Ecclesiam... Ceterum Ecclesiae quoque eminentia, sicut principium constructionis est ex unitate, omnia alia superans, et nihil habens sibi simile vel aequale* (1). Sane Jesus Christus de aedificio ejusmodi mystico cum loqueretur, Ecclesiam non commemorat nisi unam quam appellat suam: *aedificabo Ecclesiam meam*. Quaecumque, praeter hanc, cogitetur alia, cum non sit per Jesum Christum condita, Ecclesia Christi vera esse non potest. Quod eminent etiam magis, si divini auctoris propositum consideretur. Quid enim in condita condendave Ecclesia petiit, quid voluit Christus Dominus? Hoc scilicet; munus idem, idemque mandatum in eam continuandum transmittere, quod ipse acceperat a Patre. Id plane statuerat faciendum, idque re effecit. *Sicut misit me Pater et ego mitto vos* (2). *Sicut tu me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum* (3) Jamvero Christi muneris est vindicare ab interitu ad salutem quod perierat, hoc est non aliquod gentes aut civitates, sed omnino hominum, nullo locorum temporumve discrimine, universum genus: venit *Filius hominis... ut solvetur mundus per ipsum* (4). *Nec enim aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri* (5) Itaque par-

(1) Clemens. Alexandrinus, *Stromatum*, lib. VII, cap. XVII.

(2) Joan., XX, 21.

(3) Id., XVII, 18.

(4) Ib., III, 17.

(5) Act., IV, 12.

tam per Jesum Christum salutem, simulque beneficia omnia quae inde proficiscuntur, late fundere in omnes homines atque ad omnes propagare aetates debet Ecclesia. Quocirca ex voluntate auctoris sui unicam in omnibus terris, in perpetuitate temporum, esse necesse est. Plane plus una ut esse posset, excedere terris et genus hominum fingere novum atque inauditum oporteret.

Hoc ipsum de Ecclesia una, quotquot essent ubique et quovis tempore mortales complexura, vidit ac praesignificavit Isaias cum futura prospicienti, objecta species montis est, celsitudinis exsuperantia conspicui, qui imaginem *Domus Domini*, videlicet Ecclesiae, expressam gerebat: *Et erit in novissimis diebus praeparatus mons domus Domini in vertice montium* (1). Atqui unus iste mons est, in vertice montium locatus, *una* dumus Domini, ad quam *omnes gentes* vivendi normam petiturae aliquando confluerent: *Et fluent ad eam omnes gentes... et dicent: venite et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob, et docebit nos vias suas, et ambulavimus in semitis ejus* (2). Quem locum cum Optatus Milevitanus attingeret, *Scriptum est, inquit, in Isaia propheta: ex Sion prodiet lex, et verbum Domini de Hierusalem. Non ergo in illo monte Sion Isaias aspicit vallem, sed in monte sancto, qui est Ecclesia, qui per omnem orbem romanum caput tulit sub toto caelo... Est ergo spiritalis Sion Ecclesia, in qua a Deo Patre rex constitutus est Christus, quae est in toto orbe terrarum, in quo est una Ecclesia catholica* (3). Augustinus vero: *Quid tam manifestum quam mons? Sed sunt et montes ignoti, quia in una parte terrarum positi sunt... Ille autem mons non sic, quia implevit universam faciem terrae: et de illo dicitur; paratus in cacumine montium* (4). Illud accedit, quod Ecclesiam Filius Dei mysticum corpus suum decrevit fore, quocum ipse velut caput conjungeretur, ad similitudinem corporis humani quod suscepit: cui quidem naturali conglutinatione inhaeret naturale caput. Sicut igitur mortale corpus sibi sumpsit unicum, quod obtulit ad cruciatus et necem, ut liberationis

(1) Isaias, II, 2.

(2) Ib., 2-3.

(3) *De Schism. Donatist.*, lib. III, n. 2.

(4) *In Epist. Joan.*, tract. I, n. 13.

humanae pretium exsolveret, sic pariter unum habet corpus mysticum, in quo et cujus ipsius opera facit sanctitatis salutisque aeternae homines compotes: *Ipsium (Christum) dedit (Deus) caput supra omnem Ecclesiam, quae est corpus ipsius* (1). Dispersa membra atque sejuncta non possunt eodem cum capite, unum simul effectura corpus, cohaerere. Atqui Paulus, *Omnia autem, inquit, membra corporis cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita et Christus* (2). Propterea corpus istud mysticum *compactum ait esse et connexum. Caput Christus: ex quo totum corpus compactum, et connexum per omnem juncturam sub-
ministrationis, secundum operationem in mensuram uniuscujus-
que membri* (3). Quamobrem dispersa a membris ceteris si qua membra vagantur, cum eodem atque unico capite conglutinata esse nequeunt: *Unus Deus est, et Christus unus, et una Ecclesia ejus et fides una et plebs una in solidam corporis unitatem concordiae glutino copulata. Scindi unitas non potest, nec corpus unum discidio compaginis separari* (4). Quo melius Ecclesiam effingat unicam, similitudinem animati corporis informat, cujus nom aliter victura membra sunt, nisi colligata cum capite, vim ad se vitalem ex capite ipso traducant: sejuncta, necesse est emori: *Non potest (Ecclesia)... divulsis laceratione visceribus in frustra discerpi. Quidquid a matrice discesserit, seorsum vivere et spirare non poterit* (5). Mortuum vero corpus quid habet cum vivo similitudinis? *Nemo enim unquam carnem suam odio habuit: sed nutrit, et fovet eam, sicut et Christus Ecclesiam: quia membra sumus corporis ejus, de carne ejus et de ossibus ejus* (6). Aliud igitur simile Christo incohetur caput, alius Christus, si praeter eam, quae corpus ejus est, fingi Ecclesiam alteram libeat. *Videte quid caveatis, videte quid observetis, videte quid timeatis. Contingit, ut in corpore humano, imo de corpore aliquod praecidatur membrum, manus, digitus, pes: numquid praecisum sequitur anima? Cum in corpore esset, vivebat: prae-*

(1) Ephes., i, 22-23.

(2) I. Corinth., xii, 12.

(3) Ephes., iv, 15-16.

(4) S. Cyprianus. *De cath. Eccl. Unitate*, n. 23.

(5) S. Cyprianus, *De cath. Eccl. Unitate*, n. 23.

(6) Ephes., v. 29-30.

cisum amittit vitam. Sic et homo christianus catholicus est, dum in corpore vivit: praecisus, haereticus factus est: membrum amputatum non sequitur spiritus (1). Est igitur Ecclesia Christi unica et perpetua: quicumque seorsum eant, aberrant a voluntate et praescriptione Christi Domini, relictoque salutis itinere, ad interitum digrediuntur. *Quisquis ab Ecclesia segregatus adulterae jungitur, a promissis Ecclesiae separatur, nec perveniet ad Christi praemia qui reliquit Ecclesiam Christi... Hanc unitatem qui non tenet, non tenet Dei legem, non tenet Patris et Filii fidem, vitam non tenet et salutem* (2).

At vero qui unicam condidit is idem condidit *unam*: videlicet ejus modi, ut quotquot in ipsa futuri essent, arctissimis vinculis sociati tenerentur, ita prorsus ut unam gentem, unum regnum, corpus unum efficerent: *Unum corpus, et unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae* (3). Voluntatem hac de re suam Jesus Christus sanxit, propinqua iam morte, augustaeque consecravit, ita Patrem adprecatus: *Non pro eis rogo tantum, sed et pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me... ut et ipsi nobis unum sint... ut sint consummati in unum* (4). Imo tam intime nexam jussit esse in sectatoribus suis unitatem tamque perfectam, ut conjunctionem cum Patre suam ratione aliqua imitaretur, *Rogo... ut omnes unum sint, sicut tu, Pater in me, et ego in te* (5). Tantaem autem inter homines ac tam absolutae concordiae necessarium fundamentum est convenientia conjunctioque mentium: ex quo conspiratio voluntatum atque agendorum similitudo natura gignitur. Quamobrem, pro sui divinitate consilii, *unitatem fidei*, in Ecclesia sua jussit esse: quae quidem virtus primum est in vinculis iis quae hominem jungunt Deo, et inde non en *fideles* accepimus. *Unus Dominus, una fides unum baptisma* (6): videlicet sicut unus Dominus, et baptisma unum, ita omnium christianorum, qui ubique sunt, unam esse fidem oportet. Itaque

(1) S. Augustinus, sermo CCLXVII, n. 4.

(2) S. Cyprianus, *De cath. Eccl. Unitate*, n. 6.

(3) Ephes., IV, 4.

(4) Joan., VII, 20-21-23.

(5) Ib., 21.

(6) Ephes., IV, 5.

Paulus Apostolus christianos, ut idem sentiant omnes, effugiantque opinionum dissidia non rogat tantum, sed flagitat ac plane obsecrat: *Obsecro autem vos, fratres, per nomen Domini nostri Jesu Christi; ut id ipsum dicatis omnes, et non sint in vobis schismata: sitis autem perfecti in eodem sensu, et in eadem sententia* (1). Quae loca sane non indigent interprete: satis enim per se loquuntur ipsa. Ceteroqui unam esse fidem debere, qui se profitentur christianos, vulgo assentiuntur. Illud potius maximi momenti ac prorsus necessarium, in quo multi errore falluntur, internoscere quae sit istius species et forma unitatis. Quod ipsum, ut supra fecimus in causa simili, non opinione aut conjectura est, sed scientia rei gestae judicandum: quaerendo scilicet statuendoque qualem in fide unitatem Jesus Christus esse praeceperit.

Jesu Christi doctrina caelestis, tametsi magnam partem consignata litteris afflatu divino, colligare tamen mentes, permissa hominum ingenio, ipsa non poterat. Erat enim proclive factu ut in varias incideret atque inter se differentes interpretationes; idque non modo propter ipsius vim ac mysteria doctrinae, sed etiam propter humani ingenii varietatem, et perturbationem in studia contraria abeuntium cupiditatum. Ex differentia interpretandi dissimilitudines sentiendi necessitate nascuntur: hinc controversiae, dissidia, contentiones, qualia incumbere in Ecclesiam ipsa vidit proxima originibus aetas. De haereticis illud scribit Irenaeus: *Scripturas quidem confitentur, interpretationes vero convertunt* (2). Atque Augustinos: *Neque enim natae sunt haereses et quaedam dogmata perversitatis illaqueantia animas et in profundum praecipitantia, nisi dum scripturae bonae intelliguntur non bene* (3). Ad conjugandas igitur mentes, ad efficiendam tuendamque concordiam sententiarum, ut ut extarent divinae litterae, omnino erat alio quodam *principio* opus. Id exigit divina sapientia: neque enim Deus unam esse fidem velle potuit, nisi conservandae unitatis rationem quandam idoneam providisset: quod et sacrae litterae perspicue, ut mox dicturi sumus, significant.

(1) I. Corinth., I, 10

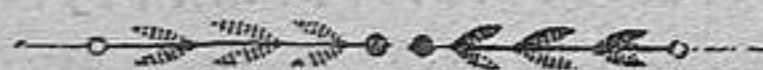
(2) Lib. III, cap. XII, n. 12.

(3) *In Evang. Joan.*, tract. XVIII, cap. v, n. 1.

SUSCRIPCIÓN abierta en el Obispado de León para atender á las apremiantes necesidades de la Santa Sede.

	<i>Rs. Cs.</i>
<i>Suma anterior</i>	11.789
El Párroco de San Juan de Valderas.....	32 »
El Párroco y feligreses de San Pedro de Valderas, según lista.....	41 »
El Párroco 20 rs. Cayetano García 8. Lino Casado 8. Francisca García 0,40. Agustina de Castro 4,40.	
El Párroco de Villaobispo.....	20 »
El Párroco de Vegas del Condado.....	20 »
El Párroco de Abelgas.....	40 »
El Párroco de Voznuevo.....	20 »
El Párroco de Debesa de Boñar.....	20 »
El Párroco de Lodares.....	8 »
El Párroco de Oseja de Sajambre.....	40 »
El Párroco de Villaquilambre.....	20 »
D. Manuel García Valle.....	4 »
D. ^a Clotilde Getino.....	2 »
Algunos feligreses de Villaquilambre.....	4 »
El Párroco y feligreses de Barniedo, según lista.....	31 »
El Párroco 20 rs. Valentin Pellitero 2. Leandro Rodriguez 2. Esteban Pedroche 2. Petra Rodriguez 1. Saturnino Rodríguez 1. Angel Mateo 0,80. Marcelo Cuesta 0,40. Victoriano del Rio 0,80. Victoria Hompanera 0,20. José Mateo 0,80.	
El Párroco de San Cipriano del Condado.....	20 »
De Villalpando según lista.....	75 »
D. Matías Lucas, Arcipreste y Párroco de Villalpando 20 rs. Celestina Caramazana, 6. Angel Calbo, Párroco de la de San Nicolás de id. 20. Luciano León 5. Bernabé del Castillo 4. Religiosas del convento de San Antonio de Villalpando 20.	
D. ^a María Alónso.....	1 »
Una persona devota.....	30 »
De Palazuelo.....	10 »
Un devoto de Villacé por Abril.....	20 »
Un devoto de Villacé por Mayo.....	20 »
Sr. Arcipreste y Párroco de Villaluenga.....	20 »
El Ecónomo y feligreses de Valcavadillo.....	8 »
El Ecónomo y feligreses de Millaró.....	20 »
El Párroco de Vegaquemada.....	4 »
El Párroco de Santa María de Mansilla.....	10 »
El Párroco de Villafruela.....	20 »
El Párroco de Santa Colomba de Curueño.....	12 »

El Párroco de San Pedro de Valdunquillo.....	20 »
El Párroco y algunos feligreses de Santa María de Valdunquillo.....	110 »
El Párroco y algunos feligreses de Quintana del Monte.....	33 60
D. Jerónimo Tejerina por una manda piadosa.....	10 »
El Párroco del Otero de Valdetuejar.....	8 »
El Parroco y feligreses de San Nicolás del Real Camino, segun lista.....	41 »
El Párroco 20 rs. Román Garran 8. Feliciano Domínguez 4. Jacinta Garran 2. Marcelo Alcalde 1. Jesusa del Rio 1. Del Cepillo 5.	
De Villanueva del Campo, según lista.....	31 20
D. Juan López Cortés, Párroco de Santo Tomás de Villanueva del Campo 16 rs. Andrés García, Coadjutor de idem. 4. Antonio Rodríguez, propietario de id. 10. Agueda Blanco, de id. 0,20. Ignacia Bolaños de id. 1.	
El Párroco de Villarroañe.....	12 »
D. ^a Marcela Martíne	1 »
D. José Martínez.....	1 »
El Ecónomo de Vega de Riacos.....	10 »
D. ^a Felipa Ordás de id.....	0 80
<hr/>	
Suma.....	12.639'60

Asociación de SUFRAGIOS MUTUOS del Clero de la Diócesis.

Ha manifestado por conducto del Sr. Arcipreste de San Román de Entrepeñas, que deseaba pertenecer a la Asociación, é ingresa en ella:

N.º 924.—Salvador D. Gorgonio con obligación de aplicar diez misas.

León, 3 de Agosto de 1896.—Dr. Adolfo Pérez Muñoz, Canónigo-Secretario.

N.º 14

El día 15 de Julio último falleció el Presbítero D. Benigno López, Capellán del convento de Religiosas de Mayorga, y habiéndose hecho constar que pertenecía á la Asociación y por certificado del Sr. Arcipreste que tenía aplicadas las misas, todos los asociados celebrarán por él la de Reglamento.